

Zpravodaj 2/2020

MĚSTYSE DALEŠICE

*Příjemné prožítí svátku vánočních,
mnoho štěstí, pevné zdraví
a spoustu osobních i pracovních úspěchu v novém roce
přeje*

Městys Dalešice

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Držíte ve svých rukou druhé, vánoční vydání zpravodaje, tak bych si moc přál, abyste v něm našli to, co hledáte, co vás zajímá. Nemožu začít jinak, než tím, že tento rok byl díky pandemii, která postihla celý svět, no, jak to nazvat, hodně zvláštní. Byl jsem velice rád, že se Dalešicím na jaře pandemie vyhnula. Na podzim jsme zaznamenali několik jednotlivých případů. Musím pochválit všechny, kteří dodržují vládní nařízení a jsou zodpovědní k sobě a svým spoluobčanům. Jedině tak lze mít šíření nákazy pod kontrolou. Bohužel, právě díky zákazu shromažďování, se nedalo uskutečnit hned několik akcí, které stmelují celou vesnici, na kterých se společně setkáváme a na které se hlavně těšíme. O pouti jsme psali už v minulém čísle, tak mi dovolu, abych vás jen stručně seznámil s tím, co jsme měli v plánu, ale bohužel jsme tyto oblíbené akce museli zrušit.

Na podzim jsme plánovali setkání seniorů, které se v loňském roce velice povedlo a na které rádi vzpomínáte. Nemohli jsme osobně popřát našim jubilantům, a že

jich nebylo zrovna málo. Některým to bylo moc líto a slíbili, že jak se situace uklidní, určitě se potkáme.

Co bylo nejsmutnější??? že jsme se společně nesetkali na městečku, abychom rozzářili náš krásný vánoční strom. To mě mrzí snad ze všeho nejvíc, protože jsme si tuto akci velice oblíbili, a tak nějak k našim Dalešicím patří. Trdelník, který byl objednaný, by opět provoněl celé městečko a svařák s čajem by zase krásně zahřál všechny přítomné. Hlavně by si na své přišly děti, kterým by Mikuláš s čertem a s andělem donesli nějakou tu dobrůtku za to, že byly celý rok hodné, (jak které). Nezbylo mi nic jiného než improvizovat, ale děti o své balíčky nepřišly, a to je hlavní.

Vzhledem k tomu, že se pravděpodobně nepotkáme ani při novoročním setkání na městečku, které bylo v loňském roce velice příjemné, dovolu, abych Vám všem popřál krásné svátky vánoční.

Víte, možná nás tato krutá pandemie poučí v tom, abychom si uvědomili pravou podstatu Vá-

noc. Že Vánoce opravdu nejsou o tom, kolik dárků najdeme pod stromečkem a za kolik peněz. Ale to pravé kouzlo Vánoc je v tom, že se ve zdraví setkáme se svými blízkými, vzájemně se obejmeme, stiskneme si ruce. Ano, právě tyto obyčejné věci, které člověk dělal automaticky, že si je ani neuvedomoval, než nám je někdo zakázal. Pak si je užívá o to více a hlavně si uvědomí, že takovéto věci se nedají koupit.

Budeme doufat, že se poučíme všichni. Jak se říká, ty nejdůležitější věci se nedají koupit, ty si musíš zasloužit.

Vážení spoluobčané, dovolu, abych Vám jménem svým a jménem celého vedení městyse Dalešice popřál krásné svátky vánoční a do Nového roku hlavně pevně zdraví, zase zdraví a do třetice opět zdraví.

A těším se, až se příští rok s vámi se všemi potkáme na městečku a společně se celé věci zasmějeme.

Mějte se krásně, Váš starosta.

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU A MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

Letošní rozsvícení vánočního stromu a Mikulášskou nadílku jsme pojali novým netradičním způsobem. Byl osloven pan Binka z Hrotovic, který pro náš městys sestavil zhruba 50minutové pásmo vánočních koled a písniček, proložené přáním starosty a známých osobností. Zbývalo už jen poručit větru, dešti a vyrazit na procházku. Naštěstí se vítr v sobotu 5. prosince opravdu trochu umoudřil a my mohli při procházce nasávat první okamžiky vánoční pohody. Závěr vysílání byl propojen s rozsvícením vánočního stromu, který rozzářil celé okolí. Je opravdu nádherný a jeho krásu jezdí opět obdivovat lidi ze širokého okolí. Jistě jste si všimli, že ho letos zdobí šest nových girland, které napodobují tekoucí vodu. Snad to stromu dodalo ještě více krásy.

Poté co se úspěšně vánoční strom rozzářil, mohlo se jít nadělovat dětem. Pro děti byly přichystány balíčky,

které rozdával hodný anděl. Touto cestou chci poděkovat panu Romanu Tvrzovi, který zapůjčil svůj malý nákladní vůz a celou akci odřídil. Na korbě tohoto nákladáku jste mohli vidět čerta, kterého nám může závidět i samotné peklo. Ten, když spustil a zazvonil kravským zvoncem, stáli v pozoru všichni. Byl to opravdu krásný, ale drzý čert. Ctihodný pan Mikuláš dohlížel, aby balíčky dostaly všechny děti, které má na seznamu a byl ve všem pořádek. No a anděl je poslední, který tuto trojici doplňoval. Radost se na něho podívat. Byl rozzářený, usměvavý a hodný.

Chci poděkovat této sešrané trojici, se kterou jsem roznášel balíčky k vašim dveřím nebo k oknům. I když byla zima a foukal silný studený vítr, zažili jsme spolu pěkné chvíle. Bylo hezké pozorovat, jak se děti těší. Vířily, mávaly z okna, recitovaly básničky a zpívaly koledy.

Kdo chtěl užít si Mikulášskou nadílku, měl příležitost, ale nevyužili ji všichni.

V tento adventní čas, kdy se otevírají lidská srdce by se měl člověk oprostit od zloby, zášti, závisti a radovat se z nadcházejících svátků klidu, míru a pohody.

Na konec tohoto článku bych chtěl poděkovat Skupině ČEZ, která je dlouholetým partnerem rozsvěcení vánočního stromu v Dalešicích.

Loukota Jiří
starosta

BETLÉM NA MĚSTEČKU

Mezi vánoční výzdobu našeho městyse v posledních letech patří obecní dřevěný betlém na městečku. Je to neodmyslitelná součást našich Vánoc. V loňském roce jsme započali tradici – každý rok tento betlém rozšířit. Díky tomu, že mezi občany našeho městyse jsou velmi zruční jedinci, není velkým problémem toto zajistit. Hodiny práce na nové figurce strávil pan Josef Trojan ml. V letošním roce se betlém rozšířil o ovečku, která se mistrovi svého řemesla povedla. Snad vykouzlí úsměvy na tvářích nejen dětem.

BETLÉM U MAŠÍČKŮ

Troufám si tvrdit, že v Dalešicích není nikdo, kdo by nezaregistroval tento krásný betlém. Návštěvnost je toho důkazem. Právem upoutává pozornost mnoha lidí, jak pěších, tak projíždějících autem. Myslím si, že budu mluvit nejenom za sebe, když poděkuji jeho stvořitelce, paní Mgr. Romaně Mašíčkové, která nám jeho zhotovením udělala velkou radost. Navodila nám adventní čas a zpříjemnila nelehkou dobu, kterou nyní všichni prožíváme. Když se člověk u betléma zastaví, musí obdivovat pečlivost a zpracování. Každá z postaviček má svůj význam. Při každé návštěvě objevíte nové detaily. Vše je umocněno krásnou vánoční hudbou, která betlému dodá tu pravou atmosféru. Je příjemné pozorovat úsměvy na tvářích a rozzářené oči přihlížejících. U některých se v očích zalesknou i slzy, ale to vše k tomu patří.

Hojná návštěvnost u betléma vnukla paní Mašíčkové myšlenku, že by se jí dalo využít k nějaké prospěšné věci. Oslovila několik organizací a kladná reakce na sebe nenechala dlouho čekat. Zareagovala nadace Světluška, která se věnuje zrakově postiženým dětem a dospělým. Do zaslané pokladničky můžete vhodit svůj peněžitý příspěvek dle vlastního uvážení. Vše bude řádně odevzdáno těm, kteří to nejvíce potřebují.

V příštím čísle zpravodaje vás budeme informovat, kolik peněz se vybralo na danou věc.

Krása betléma přeskočila naše kopečky a paní Mašíčkové se ozvala Česká televize. Po prvotním šoku následovala ohromná radost. Natáčení proběhlo v podvečerních hodinách 9. 12. 2020. Takovéto dílo

si zaslouží uznání. Vytvořit něco tak krásného jen pro úsměvy a potěšení ostatních je důkazem dobrého charakteru člověka.

Vytvoření betléma jí zabralo zhruba rok práce. Je to hodně investovaného času a nemalých finančních prostředků. Tvoření z keramiky je velký koníček paní Romany. Má doma spousty vlastnoručně navržených a následně vypálených krásných věcí - různé květináče, dekorativní předměty a mnoho dalšího. Vše podle svého nápadu, návrhu, jak se jí to líbí.

Paní Mašíčková by ochotně vedla i keramický spolek v Dalešicích. Naučila by nás v něm pracovat s hlínou a vypalovat si vyrobené předměty. Proto chci touto cestou oslovit všechny, kteří by měli zájem navštěvovat spolek keramiky, ať se nahlásí přímo u ní nebo na úřadě. Pokud by byl o spolek zájem, obec je ochotna spolupodílet se na jeho činnosti.

Poděkování patří panu Jiřímu Veselému, který se postaral o vše, co souvisí se dřevem. Pan Sysel z Třebíče zajistil, aby vše svítilo a zářilo do velké dálky. Velký podíl na realizaci betléma má pan Miroslav Mašíček.

Na Štědrý den, 24. 12. 2020 v 15.00 hodin, požehná tomuto krásnému betlému místní farář, pan Seknička. Kdo má zájem, nechť se této malé akce zúčastní. Všichni jsou srdečně zváni.

Za SPOZ
IL

AKTUÁLNÍ INFORMACE MĚSTYSE DALEŠICE

Kontakty

Klára Fialová, účetní:	tel: 568 860 670	email: mestys.dalesice@gmail.com
Jiří Loukota, starosta:	tel: 724 192 702	email: starosta.dalesice@email.cz
Mgr. Michal Cichý, místostarosta: tel: 732 918 854		
Webové stránky:	www.mestysdalesice.cz	
Číslo účtu :	3925711/0100 Komerční banka, a.s.	

Úřední hodiny :

Pondělí:	8:00 - 12:00	13:00 - 17:00
Středa:	8:00 - 12:00	13:00 - 17:00

Úřední hodiny v době trvání nouzového stavu:

Pondělí:	8:00 - 10:00	14:00 - 17:00
Středa:	8:00 - 10:00	14:00 - 17:00

Služby pro občany:

Ověřený výstup z katastru nemovitostí	100 Kč
Výpis z rejstříku trestů	100 Kč
Výpis z bodového systému řidiče	100 Kč

Provozní doba knihovny městyse:

Středa 15:30 – 17:00

Knihovna bude otevřena od 6.1.2021 na základě platné legislativy.

Ordinační hodiny MUDr. Cyril Činátl

tel.: 732 355 772

Středa 12: 00 – 14:30 (dle pacientů)

AMBULANCE PRAKTICKÉHO LÉKAŘE MUDr. CYRIL ČINÁTL

Ordinace praktického lékaře MUDr. Cyrila Činátla funguje v Dalešicích od dubna letošního roku, a to každou středu od 12:00 hod. do 14:30 hod. (dle pacientů). Nedílnou součástí ordinace je zdravotní sestra, paní Šejnová. Ordinace nemá naplněnou kapacitu a zatím přijímá nové pacienty. Ti přichází pravidelně, ale z okolních obcí. Pokud přemýšlíte o přehlášení k panu doktorovi, konejte zavčas, dokud jsou volná místa. Dalešičtí pacienti nebudou upřednostňováni před ostatními.

INVESTICE A OPRAVY MĚSTYSE DALEŠICE

Vážení spoluobčané, milí čtenáři,

ve svých kalendářích jsme nalistovali poslední týdnů roku 2020, který nám doslova protekl mezi prsty. Rok to byl z mého pohledu náročný, hektický a pro mnohé z nás také ne příliš příjemný díky probíhajícímu onemocnění koronaviru COVID-19.

Avšak i přes tyto nepříjemné okolnosti si troufnu říct, že jsme v Dalešicích, stejně jako předešlé roky, odvedli kus práce. Realizovali jsme několik nejen investičních, ale i neinvestičních projektů na zkvalitnění života obyvatel našeho městyse a také na zlepšení prostředí v okolí, abychom se byť malou měrou pokusili přispět k ochraně životního prostředí. Všechny letošní projekty jsme v minulém vydání zpravodaje detailněji již zmínili, takže není zapotřebí je dále rozepisovat. Pouze bych shrnul to nejpodstatnější a začnu tím, že byl dokončen projekt nového bezdrátového rozhlasu, jehož součástí je i nový digitální povodňový plán našeho městyse, se kterým se lze seznámit na webových stránkách městyse pod odkazem www.portalobce.cz/povodnovy-plan/dalesice. Jsme si vědomi připomínek ze strany některých spoluobčanů, že vysílání není v několika místech slyšet tak, jak tomu bylo v minulosti zvykem u rozhlasu předchozího. Než však dojde k bezproblémovému chodu celého rozhlasu, jenž je v současné chvíli stále ve zkušebním provozu, je potřeba celý systém vyladit především technickým nastavením správné míry hlasitosti jednotlivých amplionů. O správné nastavení se snaží dodavatelská firma, která prováděla montáž celého rozhlasového systému. Proto prosíme o shovívavost ze strany těch, kteří nejsou spokojeni, přičemž doufáme, že celý systém se podaří doladit během následujících týdnů.

Druhou velkou investiční akcí letošního roku je rekonstrukce kontejnerových stání. V minulých dnech byly dokončeny stavební práce na zpevnění ploch pod kontejnery a nyní čekáme na dodání nových nádob na tříděný odpad. Celý projekt by měl být dokončen v prvních měsících příštího roku. K tomuto projektu bych ještě dodal, že stávající nádoby najdou také své využití a budou rozmístěny na nová kontejnerová stání po dohodě s firmou zajišťující svoz odpadu.

Třetí velkou investiční akcí byla rekonstrukce povrchu komunikace od koupaliště k myslivně. Všechny tři akce byly z části realizovány za pomoci dotačních prostředků státního rozpočtu, přičemž celkové náklady všech těchto akcí činily 3,2 milionu korun a městys zpětně obdržel pro tyto projekty dotace v celkové výši 2,3 milionu korun.

Další drobnější projekty pak byly financovány čistě z rozpočtu našeho městyse. Jednalo se tedy konkrétně o rekonstrukci komunikace za zámek, o rekonstrukci plotu a zábradlí v mateřské škole, o výsadbu nových stromů (u sýpky, u svatého, u kaple a na městečku), dále o výměnu poničeného osvětlení vánočního stromu a opravu poničených kanalizačních vpustí v ulici pod pivovarem či umístění silničních betonových žlabů podél silnice na Stropěšín. Rovněž proběhla oprava obou kašen a renovace všech laviček v Dalešicích. I když se to nezdá, tak tyto drobnější akce stály celkem přes 1,1 milionu korun.

Bohužel jsme v letošním roce byli nuceni, stejně jako i okolní obce, z důvodu probíhající nákazy Covid-19 nepořádat kulturní akce, které jsou tradičně organizovány městysem Dalešice. Stejně jako pan starosta však doufám, že se příští rok situace zlepší a občané Dalešic se tak budou moci opět sejít na tradiční pouti, při setkání seniorů či u rozsvícení vánočního stromu na městečku.

Pokud jsem rok 2020 na začátku svého článku nazval náročným a hektickým, pak nadcházející rok 2021 a možná i rok 2022 bude pro náš městys znamenat ještě větší zkoušku, která se dotkne většiny našich občanů. Již počátkem příštího roku započne několik velkých investic, které zasáhnou do životů mnoha z nás. Jako první započne někdy v únoru či březnu rekonstrukce elektrického vedení od zámku až k silnici na Hrotovice, při které společnost E.ON plánuje umístit elektrické vedení do země. K tomuto projektu se přidá městys Dalešice svým projektem tak, aby v jeho průběhu došlo k rekonstrukci veřejného osvětlení, kdy stávající letité osvětlení bude nahrazeno energeticky úsporným, které však bude v duchu historických sloupů, které můžeme vidět na městečku a okolí.

Počátkem dubna pak začne další velký stavební pro-

jekt realizovaný krajem Vysočina, a sice rekonstrukce silnice II/399 přes Dalešice. Celé akce by měla v Dalešicích probíhat ve dvou etapách. V první etapě bude realizován úsek od křižovatky na Hrotovice po křižovatku na Slavětice, a to v období od dubna do června. Druhá etapa pak bude probíhat v úseku od křižovatky na Slavětice až na konec Dalešic ve směru do Stropěšína, a to od července do října. V rámci této realizace musíme počítat s omezením provozu v Dalešicích, což se dotkne všech obyvatel. Aby tohoto nebylo málo, tak v případě, že se nám podaří získat dotaci, což bychom se měli dozvědět na přelomu června a července, naváže na rekonstrukci silnice II/399 projekt rekonstrukce chodníků a autobusových zastávek v Dalešicích. Věřím, že se vše zvládne a dobře dopadne tak, abychom se na konci příštího roku, případně nejpozději v roce 2022 mohli radovat z nové silnice i nových chodníků, které Dalešice bezesporu potřebují a které si zaslouží.

Posledním projektem, který by měl být v příštím roce započat a bude znamenat největší investici v dějinách Dalešic, je rekonstrukce chátrající budovy čp. 19/39 na městečku, tedy historické budovy bývalé „Davidovy hospody“. V průběhu listopadu jsme se dozvěděli, že Dalešice získaly společně jen s dalšími třemi obcemi na Vysočině podporu své žádosti o dotaci na rekonstrukci dané budovy. Rozpočet rekonstrukce jednoho z nejvíce nevzhledného a chátrajícího objektu v samém centru Dalešic je cca 35 milionů korun, přičemž dotace představuje 70%, což máme přibližně 24 milionů korun. Pokud tedy vše dopadne dobře, pak se nám po téměř 30 letech chátrání podaří tento historicky cenný objekt zachránit pro další generace a současně bude zajištěno, aby byl využit pro potřeby všech obyvatel Dalešic.

Ani zbývající dva velké projekty, tedy příprava nových pozemků pro výstavbu rodinných domů a rekonstruk-

ce s intenzifikací dosluhující a již nevyhovující čistírny odpadních vod (ČOV), bych neměl opomenout, ale omezený prostor v našem zpravodaji mi neumožní více to rozvést, a proto si to necháme do dalšího vydání a jen zmíním, že stavební pozemky jsou ve fázi přípravy projektové dokumentace. U projektu ČOV již máme projektovou dokumentaci zpracovanou, přičemž nyní pracujeme na přípravě podání žádosti o dotaci. Tyto projekty jsou v plánu k realizaci v roce 2022, pokud vše půjde tak, jak by mělo. I přes zřejmé omezení veřejných prostředků na rok příští i ty následující plánujeme investovat do rozvoje a zvelebení Dalešic, avšak naše investiční akce budou závislé na finančních možnostech, které nám dovolí každoroční rozpočet.

Závěrem bych Vám všem chtěl moc poděkovat za vše, co jste učinili ve prospěch našeho městyse. Všem občanům naší obce moc děkuji za pomoc, spolupráci a také jejich pochopení naší snahy o rozvoj Dalešic v roce 2020. Mnoho úspěchů taktéž přeji našim hasičům, sokolům, myslivcům i všem dalším zájmovým organizacím. Do právě probíhající vánoční doby pak přeji vše dobré, pohodu a klid v kruhu Vašich nejbližších. Do nového roku 2021 Vám všem přeji pevné zdraví, mnoho optimismu a pozitivních zpráv, jakož i hojnost Božího požehnání, vzájemnou úctu, spokojenost v zaměstnání a také štěstí na každém kroku. Ať ve zdraví překonáme nynější i nadcházející krize a příští rok se můžeme opět v klidu a v pohodě potkávat.

Místostarosta
Mgr. Michal Cichý

INFORMACE SBORU PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

V DRUHÉ POLOVINĚ ROKU 2020 SE NARODILY TYTO DĚTI:

Štěpán Soukup
Karolína Němečková
Tadeáš Maier

Rodičům a dětem přejeme pevné zdraví, štěstí a spokojenost.

V PRVNÍ POLOVINĚ ROKU 2020 NÁS NAVŽDY OPUSTILI NAŠI SPOLUOBČANÉ:

Josef Plachý ve věku 93let
Miluše Bukalová ve věku 69 let

Vzpomínáme a pozůstalým projevujeme upřímnou soustrast.

SVOJE ŽIVOTNÍ JUBILEA OSLAVILI V DRUHÉ POLOVINĚ ROKU 2020, TITO NAŠI SPOLUOBČANÉ

50 let

Pýchová Jana	Horák Martin	Čech Jan	Procházka Pavel
Necidová Dana	Barszczová Zdeňka		

55 let

Blecha Ivo	Boháčková Dana	Fňukalová Marie
------------	----------------	-----------------

60 let

Hrůzová Drahomíra	Kočí Antonín	Šejnohová Daniela	Haschková Anna
-------------------	--------------	-------------------	----------------

65 let

Mašíček Miroslav	Tomáš Ladislav	Jícha Stanislav
------------------	----------------	-----------------

70 let

Pelán František	Kosová Marie	Břínek Milan
-----------------	--------------	--------------

75 let

Fialová Marie

80 let

Khor Jiří	Ondráčková Bohumila	Svoboda František
-----------	---------------------	-------------------

90 let

Plachá Marie	Morisková Zdeňka
--------------	------------------

Jubilantům do dalších let přejeme pevné zdraví, štěstí, osobní klid a pohodu.

JUBILANTKA

Velice mne mrzelo, že jsme nemohli kvůli pandemii osobně popřát mé oblíbené paní učitelce, paní Marii Plaché, která v sobotu 21. 12. 2020 oslavila své krásné 90 narozeniny. Nejenom já, ale i spousta dalších jejích žáků, na ni vzpomínáme s láskou. Byla součástí našeho dětství, které s ní máme spojené a na které rádi při svých setkáních vzpomínáme. Osobně jsem ji měl velice rád, někdy byla sice přísná, ale uměla také vyslechnout a hlavně nás mnohemu naučila. Velice jsem si jí vážil a vážím do dnešní doby. Poctivou práci odváděla nejenom pro školu, ale i pro obec, neboť působila v různých společenských organizacích.

Rád bych popřál paní Marii Plaché do dalších let hlavně pevné zdraví, dobrou náladu, pohodu a rodinné štěstí.

Paní učitelko, děkujeme!

Loukota Jiří
starosta

Někdy stačí jedna věta,
vzpomínám na školní léta.
Jak sedává u stolu,
opravuje a známkuje
spoustu školních úkolů.

Někdy zvedne obočí,
to až v krku zaskočí,
vrací se mi vzpomínky,
v očích mám dva plamínky.

V uších slyším tóny hlasu,
obdivuji její krásu,
vždycky pilnou jako včelku,
vidím paní učitelku.

Stejně krásná jako kdysi,
milá, plná úsměvů,
její obraz v rámu visí,
uprostřed školních příběhů.

KAPLE SV. KŘÍŽE

Snad v každém vydání zpravodaje je zmínka o této dominantě našeho městyse. Stavba, která zdobí většinu fotek pořízených v Dalešicích a která je ve znaku městyse. Jak všichni víme, kaple se využívá především ke smutečním obřadům. Před každým řádně nahlášeným obřadem proběhne úklid, který zajišťují obecní zaměstnanci nebo starosta s účetní. Kapli vyčistí od pavučin, utře se prach, zamete se celá zem a provede se dezinfekce ploch. Udělá se vše potřebné, aby kaple důstojně reprezentovala poslední rozloučení se zesnulým.

Chci se s vámi podělit o dva zážitky, které právě s kaplí souvisí.

Na úřad se dostali informace o výtkách ohledně nepořádku v kapli. Je zaprášená, nezametená, visí v ní pavučiny a na zemi lupení. Jak prý to potom vypadá. Nedivím se, že tato informace rozčílila pracovníky úřadu, protože vůbec nevěděli, že se v kapli nějaký pohřeb uskutečnil, nebyl řádně nahlášen. Potom z toho logicky vyplývá, že kaple nebyla na pohřeb připravena a je v nepořádku. Obzvláště v letních měsících je půlka vstupních dveří otevřena tak, aby mohli případní návštěvníci nahlédnout do vnitřních prostor a kaple se vyvětrala a vysušila.

Hned na to navážu druhým zážitkem.

Před konáním nejmenovaného pohřbu, který byl řádně nahlášen, se dostavili na úřad dva členové rodiny, které se pohřeb týkal s žádostí, jestli by si kapli nemohli uklidit sami. První myšlenka na úřadě byla, že je to reakce na neuklizenou kapli. Oba dva je ale ujistili, že tomu tak není. Brali za samozřejmost, že si kapli sami připraví a uklidí, protože využití tohoto prostoru není zpoplatněno. Tato žádost pracovníky úřadu překvapila, jak se říká, zůstali s pusou dokořán, protože se s podobným jednáním ještě nesetkali. Souhlasili a poděkovali.

Víte, ono někoho kritizovat není moc náročná činnost, to zvládne každý. Ale snažit se s něčím pomoci, podat pomocnou ruku, to se často nezažívá.

Za SPOZ
IL

LOUKOTOV

Celá tato šaráda, nevím, zda o tom víte, začala ze soboty 12. srpna na neděli 13. srpna, kdy se naše Dalešice do rána přejmenovaly na Loukotov. Toto dopravní značení, mimochodem v majetku Správy a údržby silnic Třebíč, bylo přelepeno novým plechovým značením s nápisem Loukotov. Tato osoba však nové značení nalepila na původní a v podstatě obě značky umístěné směrem na Slavětice poničila nenávratným způsobem a označení obce muselo být vyměněno za nové. Nevím, co tím chtěl kdo říci, ale jedno je jisté. Kdyby úsilí, které dotýčný věnoval na překrytí značek s nápisem Dalešice, nemalé náklady s tím spojené a šikovnost, s kterou bylo vše provedeno, věnoval něčemu užitečnému, mohli bychom jeho práci ocenit všichni. Například zhotovením vitríny na hřbitov, kterou jinak musel městys zakoupit. Takto jeho úsilí ocenili pouze přivolaní policisté, kteří vše zaznamenali a evidují jako přestupek.

Jak někteří z vás zjistili, v sobotu 5. 12. 2020 pokračovalo jednání posledních zbylých občanů tím, že byl do některých schránek doručen tajemným mužem v montérkách s reflexními prvky, mikině s kapucí, vestou, čepicí a samozřejmě, aby dotýčný splnil i hygienická opatření, v rukavicích, Zpravodaj městyse Loukotov.“

Chtěl bych se tímto k celé věci vyjádřit.

Nejsem jako onen pán-krysa, plížíci se pod rouškou tmy, aby se nemusel někomu podívat do očí, roznášejíce nenávistné dopisy v bílých obálkách po našem městysi.

Proto jen v krátkosti:

1. Povolení k vjezdu na cyklostezky vydává několik obcí a měst v našem okrese. Byla vydána povolení pro vjezd rybářům využívajících Pivovarský rybník. Povolení byla vzata zpět. Městys Dalešice nikdy za tato povolení nevybíral finanční hotovost.

2. Nevím o tom, že bych v posledních několika letech jakýkoliv pozemek nebo nemovitost kupoval, prodával nebo směňoval. To nemluvím ani o tom, že v ČR neexistuje žádný zákon či nařízení, které by zakazovalo starostům, místostarostům, zastupitelům nebo jiným osobám veřejně činným zakoupit, směnit či prodat pozemek nebo nemovitost či jiné věci. Vše lze ostatně jednoduše dohledat na internetu.

3. Zastupitelstvo městyse Dalešice složené z 11 členů schválilo na Zasedání zastupitelstva ze dne 13. 12. 2019 navýšení poplatku za popelnice z důvodu narůstajících cen dodavatelských firem za svoz TKO.

4. To, že ve svém volnu pracuji jako rybářská stráž, není žádným tajemstvím, dělám tuto práci-koníčka již několik let. To, že bych tuto náročnou činnost vykonával v úřední době, není jaksi technicky možné (GPS apod), ale to je nadlouho. Vypsání a vykázání cestovní doklady kontroluje nejen 2x do roka audit, ale i Kontrolní a Finanční výbor městyse a věřte nebo ne, zdaleka nedosahují takových výšin. Ostatně můžete se sami kdykoliv přijít přesvědčit, opravdu není co skrývat.

5. K tomuto bodu se snad nejde ani slušně vyjádřit. Tito asi opravdu poslední zbylí toho určitě pro náš městys vybudovali tolik, že nás všechny až zrak přechází. Já sám takové velké zásluhy nemám. Údržba zeleně a veřejných ploch, opravy a úpravy jsou dílem zaměstnanců městyse. Nově vybudované projekty vznikly díky schválení členů zastupitelstva. Pravidelnými procházkami po našem městysi jsem zjistil, že díky deratizaci krysy ve dne ven nechodí, jinak by viděli, že městys Dalešice žije, buduje se zde a bydlí v něm spokojení obyvatelé.

Smutné na celé věci ve skutečnosti ale je, že těmto atakům se nedá žádným způsobem bránit. Nikdo nemůže tušit, co horšího vymyslí příště. Můžeme to nazývat pomluvou, křivým obviněním, čímkoliv, neboť jak se říká, papír snese všechno. Vše jsem samozřejmě předal na vyhodnocení právnímu zástupci. Případné šetření bude provádět SKPV, kterou jsem již požádal o součinnost.

Ještě před oficiálním podáním oznámení na SKPV bych pana XXX vyzval, aby se za mnou dostavil. Jednou v životě zvedl hlavu, podíval se mi do očí a řekl, co ho tak moc rozčiluje. Jedině tak se dají problémy řešit. Opravdu nemám toto zákeřné jednání a vystupování rád.

**Starosta
Jiří Loukota**

NĚKOLIK KULATÝCH A PŮLKULATÝCH DALEŠICKÝCH VÝROČÍ

Letos uplynulo už 40 let od doby, kdy areál dalešického pivovaru obsadil filmový štáb režiséra Jiřího Menzela, aby zde dle novely Bohumila Hrabala natáčel film *Postřižiny*.

V tom roce byl pivovar už tři roky opuštěn, neboť výroba piva a veškerá činnost zde byly ukončeny v roce 1977. Jak sám řekl Jiří Menzel, najít vhodný pivovar k natáčení nebylo v tehdejší Československu jednoduché. Současné pivovary vypadaly jako anonymní fabriky a k natáčení romantických hrabalovských scén se nehodily. Ty bývalé pivovary byly už buď rozpadlé ruiny, nebo sloužily k naprosto jiným účelům. Menzelovi spolupracovníci shlédli v Čechách, na Moravě i na Slovensku více jak stovku pivovarů. Žádný nebyl pro filmování vhodný. Až v Dalešicích našli, co hledali. Našli zde ty správné kulisy pro tvorbu filmu, který se později stane pojmem. Jelikož vaření piva v dalešickém pivovaru skončilo nedávno, byl celý areál v docela dobrém stavu. Budovy působily důstojně, dva komíny impozantně vzhlížely k nebi a pivovarské nádvoří bylo uzavřené, takže natáčení mohlo probíhat bez jakéhokoliv omezení. Byla zde i rozlehlá zahrada a celkově z pivovarského areálu vyzařoval duch starých časů. Filmový štáb byl přesvědčen, že zdejší pivovar je to nejvhodnější místo k převedení psané Hrabalovy novely na filmové plátno. Výsledný počín jim dal za pravdu.

V Dalešicích se zrodil film, který si získal velkou oblibu a který je každoročně reprízován v různých televizních stanicích. Zasluhu na tom mají také spolupracovníci Jiřího Menzela. Především kameraman, třebečský rodák Jaromír Šofr a skvělí představitelé hereckých rolí – Rudolf Hrušínský st. i jeho syn Rudolf Hrušínský ml., Petr Čepek, Jiří Schmitzer, Jaromír Hanzlík, František Řehák, Václav Kotva a nepřekonatelná Magda Vašáryová, jediná ženská postava celého filmu. Jednu z vedlejších rolí si ve filmu zahrál v té době naprosto neznámý Miroslav Donutil, který se v pozdějších letech stal velmi známým divadelním a filmovým hercem.

Není bez zajímavosti, že k natáčení byl jako poradce na pivovarskou problematiku přizván i bývalý dlouholetý sládek dalešického pivovaru František Nikodém, který se coby důchodce po letech navrátil na místo svého úspěšného působení. V závěru natáčení jej pak zastoupil dlouholetý zaměstnanec pivovaru Bohumil Krejča. V komparzu působili i někteří místní občané, včetně dvou rezníků z Valče, kteří obstarali nejslavnější dalešickou zabijačku, která se odehrála na pivovarské zahradě.

I různé drobnosti, které ve filmu ani nepostřehneme, jsou z Dalešic, nebo blízkého okolí. Například hlas zvonů z našeho kostela. Kravský povoz, který za tmy

přitáhne porouchaný motocykl se sajdkárou do pivovaru, koňské spřežení a bryčka, která vozila členy správní rady. Nakonec i ti dva čuníci, co padli na poli filmové slávy, byli z místního dalešického JZD. Zrovna tak pytle naplněné senem představující pytle se sladovým obilím byly rovněž z našeho družstva.

Dalešičtí občané a celá řada zvědavých lidí z okolí přihlížela v květnu roku 1980 zajímavé podívané, která se odehrávala v areálu pivovaru a jeho okolí. Přihlížející tak měli možnost vidět na vlastní oči opravdu hvězdné umělce, jakými Hrušínský, Čepek, Hanzlík a Vašáryová rozhodně byli.

Postřižiny – film o lásce, nikoliv milenecké, ale té opravdové, o lásce manželské, protkaný řadou úsměvných scén si získal neskutečně velkou diváckou oblibu. K úspěchu filmu napomohla nejen předloha spisovatele Hrabala a mimořádné schopnosti režiséra Jiřího Menzela, ale také působivý areál dalešického pivovaru a jeho okolí.

Pivovar dopomohl filmovým *Postřižinám* ke slávě, následně úspěšné *Postřižiny* dopomohly pivovaru k záchraně a k jeho znovuzrození. Také proto pivovar nese název „Pivovar filmových *Postřižin*.“

Jiří Menzel a Jaromír Hanzlík opět navštívili Dalešice o pouti v roce 2008, kdy se mimo jiné zúčastnili první plavby lodi Vysočina po Dalešické přehradě. Naposledy se oba na místo vzniku svého úspěšného filmu, do Dalešic, podívali ještě v roce 2010.

V roce, kdy si připomínáme čtyřicáté výročí vzniku úspěšného filmu *Postřižiny*, zemřel v Praze po dlouhé nemoci jeho tvůrce, režisér, scénárista a také herec, Jiří Menzel.

120 let

letos uplynulo od narození básníka, spisovatele a překladatele Vítězslava Nezvala, jehož busta stojí před školou. Básníkův otec, Bohumil Nezval, byl od roku 1922 do roku 1932 řídícím učitelem na zdejší škole, byl hybatelem kulturního dění a také aktivním členem dalešického Sokola. Jeho syn Vítězslav v Dalešicích často pobýval a jeho básnická sbírka *Edison* a také kniha veršů s názvem *Snídaně v trávě* vznikly právě v Dalešicích. Básníkovo dílo bylo v průběhu času velebno, ale také zatracováno a pomlouváno. V poslední době dochází k objektivnímu hodnocení jeho tvorby a v Třebíči byl obnoven festival poezie nazvaný *Nezvalova Třebíč*.

115 let

Čtenářský spolek „Lidumil,“ založil v roce 1905 při oslavě svého 20tiletého trvání „PAMĚTNÍ KNIHU MĚSTEČKA DALEŠIC.“ V jejím úvodu se píše: V Pa-

mětní knize by měly být zaznamenány důležité události a zprávy týkající se našeho městečka. Pokud by čtenářský spolek zanikl, má obecní výbor na tuto knihu pamatovati a horlivě všechny důležité události do ní zapisovati.

90 let

Při úředním sčítání lidu v roce 1930 měly Dalešice 857 obyvatel. Tělovýchovná jednota Sokol měla 44 členů, Sbor dobrovolných hasičů 36 členů a Spořitelni a záloženský spolek Reiffaisenska měl 220 členů a 2,212 823,- Kč vkladů.

65 let

Dalešický lihovar byl v roce 1955 zlikvidován. Sloužil zemědělcům, v posledním čase pak místnímu JZD. Zařízení lihovaru bylo odvezeno. Následně byl zbourán i lihovarský komín. V tomto roce už z mnoha řemeslných živnostníků přetrvával v Dalešicích pouze stolař Václav Veselý, pracující pro JZD, sedlák Ladislav Mandl rovněž pracující většinou pro JZD a holič Josef Topil.

50 let

Před 50 lety, v roce 1970, byla zahájena stavba Vodního díla Dalešice s přečerpávací vodní elektrárnou na řece Jihlavě. Toto vodní dílo sestává z dalešické vodní nádrže a vyrovnávací nádrže Mohelno. Vodní hladina přehrady dosahuje až k Vladislavi. Zaplaveno bylo 12 mlýnů a 310 rekreačních chat.

V Dalešicích byla otevřena nová moderní prodejna smíšeného zboží PRAMEN s obsluhou.

45 let

Nová prodejna spotřebního družstva JEDNOTY, byla otevřena v roce 1975.

35 let

Na kopci „Šibeňák“ nad Dalešicemi byl vztyčen hydroglobus. Předzvěst brzkého přívodu vody ze skupinového vodovodu z Vranovské přehrady.

25 let

Městečko bylo v červnu roku 1995 svědkem konání primiční mše svaté novokněze P. Jana Kováře ze Slavětic. I přes nepříznivé chladné a deštivé počasí se této slavnosti zúčastnilo velké množství lidí.

Firma HORYBA zakoupila budovu bývalé prodejny Pramen a zřídila v jejích prostorách kanceláře a sklad rybích výrobků.

20 let

Každé poledne a také večer vyzvání zvon, který byl do lucerny kaple sv. Kříže zavěšen v roce 2000. O pořízení zvonu, který váží 200 kg se zasloužil P. Antonín Špaček, tehdejší duchovní správce dalešické farnosti. Před vyzvednutím do lucerny byl zvon požehnán opatem novoříšského premonstrátského kláštera Marianem Rudolfem Kosíkem.

Dalešické Agrodružstvo se sloučilo s Agrochemou Studenec a stalo se jedním z jeho pobočných závodů.

Byla dokončena a zkolaudována čistírna odpadních vod Pod městečkem

15 let

V roce 2005 došlo na věži našeho kostela k výměně vrcholového kříže. Kříž, který byl na vrcholu bány od roku 1936 se zlomil a po takřka sedmdesáti letech musel být odstraněn a nahrazen novým, který byl zhotoven uměleckým kovářem dle pokynů odborníků – památkářů. Snesení původního a nainstalování kříže nového provedli třebíčští horolezci.

Na úřad městyse dorazil v roce 2005 dopis z polských Daleszyc s nabídkou o partnerství mezi našimi sídly stejného jména. Žádost polských Daleszyc byla akceptována a došlo k několika vzájemným návštěvám. Do našich Dalešic přijel i uniformovaný polský mládežnický orchestr. Orchester i se zpěváky vystoupil na pivovarském nádvoří v rámci festivalu dechových hudeb.

Byla provedena generální oprava hlavního kříže na našem hřbitově, kterou provedl akademický restaurátor Martin Kovařík ze Svatky. Kříž byl rozebrán a k odbornému ošetření odvezen do restaurátorské dílny. Opravy se hlavní hřbitovní kříž dočkal po více jak 160 letech.

V roce 2005 provozovaly v Dalešicích svoji činnost tyto firmy a živnostníci – Akciový pivovar filmových Postřižin, obchod smíšeným zbožím Božena Veselá, obchod smíšeným zbožím Pavel Vala, Horyba spol. s.r.o Dalešice, Mašíček – klempířství a pokrývačství, prodej stavebního materiálu a kartáčnického zboží, stolařství a pila Veselý Jiří, pokrývačské práce, opravy a montáž všech druhů střech Hubert Horák, kadeřnictví dámské – pánské Michaela Boháčková.

Plechová autobusová čekárna u sokolovny jako čekárna dosloužila a byla nahrazena moderním přístřeškem. Bývalá čekárna poté posloužila ještě několika stavebníkům k úschově stavebního materiálu.

Byla přepadena dalešická pošta. Pachatel i s lupem unikl.

10 let

Nové víceúčelové Oranžové hřiště s povrchem z umělé trávy bylo slavnostně otevřeno a předáno do užívání veřejnosti.

V roce 2010 byla otevřena nově postavená hospůdka na Korduli u pana Iva Malého. Její provozování však nemělo dlouhého trvání.

Dalešickou ŘK farnost navštívil brněnský biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle, který v našem kostele sv. Petra a Pavla uděloval svátost biřmování.

Rudolf Špaček
kronikář městyse

NOVÉ SKUTEČNOSTI O BOMBARDOVÁNÍ DALEŠIC V KVĚTNU ROKU 1945

Letos uplynulo 75 let od ničivého bombardování naší obce v květnu roku 1945. Každoročně si tento smutný den a oběti bombardování připomínáme pietní vzpomínkovou slavností. Letošní připomínka této tragédie byla ze známých koronavirových důvodů pouze symbolická.

Základní fakta o této události, tak jak jsou po celých pětasedmdesát let uváděná, jsou jasná a neměnná. Málokdo by předpokládal, že po tak dlouhé době může dojít k objevení nějakých nových zásadních skutečností, nebo k jejich upřesnění. Badatelům z třebíčského Klubu letecké historie, kteří se v současnosti zabývají koncem 2. světové války na Třebíčsku a především dalešickou tragédií, se to podařilo.

Jak se podařilo dohledat a zmapovat průběh onoho tragického pondělí před 75 lety? Vysvětlení je docela prosté. Došlo k částečnému uvolnění vojenských válečných archivů bývalého Sovětského svazu a tím i k možnosti jejich prostudování. Pátráním v archívech dospěli badatelé k několika překvapivým závěrům o konci 2. světové války v naší oblasti a také k tomu, že ne vše, co doposud o této tragédii víme, probíhalo tak jak bylo dosud známo.

Uvádí se a všichni byli přesvědčeni, že letecké bombardování naší obce provedla skupina 18 letounů Rudé armády, která po přeletu nad obcí a shození bomb se v prostoru nad Myslibořicemi otočila a útok ve druhé vlně po krátké době zopakovala. Tyto skutečnosti potvrzovali i pamětníci a přímí účastníci onoho tragického pondělí 7. května 1945. Uvádělo se také, že letadla svrhla na Dalešice okolo 400 kusů bomb. Toto množství ale vzbuzovalo pochybnosti, neboť jedno letadlo by muselo nést dvacet i více bomb, což bylo ne moc pravděpodobné.

Archivy vydaly toto svědectví: Bombardování Dale-

šic provedli piloti Rudé armády americkými letadly zn. Boston, která Sovětskému svazu dodávaly USA v rámci spojenecké smlouvy o válečné pomoci.

Nejpřekvapivějším zjištěním je skutečnost, že bombardování neprovedla jedna skupina letounů, která se obrátila a znovu nad Dalešice nalétla, jak se dosud uvádělo, ale že Dalešice bombardovaly v rozmezí několika minut dva letecké roje. Oba s osmnácti letadly, které letěly ve stejné formaci. Nad naši obec tedy nalétlo dohromady 36 bombardérů, všechny stejného typu. Tím se vysvětluje i ono velké množství shozených bomb, kdy na jedno letadlo připadá deset kusů bomb.

Letouny, které bombardovaly Dalešice, ale ve stejný den i Znojmo, Moravský Krumlov a další cíle na Moravě, startovaly z polního letiště z maďarsko-rakouského pomezí u Neziderského jezera. Jak se zjistilo z bojového úkolu, cílem, který měla letka bombardovat, byly nezpochybnitelně napsány Dalešice.

Že velitelé leteckého roje ve válečné vřavě podávali hlášení po skončení bojového úkolu, to se očekává. Ale že o každé akci pořizovali i písemné zápisy, to by očekával málokdo. Proto i po tolika letech lze rekonstruovat průběh onoho, pro Dalešice, ale i jiné lokality, tragického 7. května roku 1945. Zápisy, které pořizovali velitelé bombardovacích skupin jsou samozřejmě psány azbukou. Buď ručně, nebo na psacím stroji.

Další podrobnosti a zajímavosti, včetně obrazových příloh o tomto nešťastném dni, budou uveřejněny ve III. díle brožury Dalešice v proměnách času, který zřejmě vyjde v polovině roku 2021.

Rudolf Špaček
kronikář městyse

HRADY, TVRZE, ZÁMKY A ZŘÍČENINY ZA HUMNY OKRESU ZNOJMO

Zřícenina hradu Čalovice

Daniel Rubeš

DALEŠICE - ČALONICE (TR)

Něco málo k deseti kilometrům vzdušnou čarou od jihomoravských hranic a Znojemska je to k areálu zříceniny gotického hradu Čalovice, rozloženého v našem katastru na ostrožně

pravého břehu dalešické přehrady.

Rozsáhlé terasové plošiny nepravidelného mnohoúhelníku rozprostírajícího se nad řekou Jihlavou využil již koncem 13. století rod vladků z Bukoviny

k výstavbě svého raně středověkého hradu. Rod zakladatelů poté na hradě žil skoro celé století a Sezema se v letech 1364-74 psal z Čalonic. Z písemné zmínky r. 1392 se dozvídáme, že novým majitelem čalonického hradu se stal Zikmund z Myslibořic a kromě jeho rodu jej obývali chvíli i páni ze Žerotíc. Na přelomu 14. a 15. století v čase markraběcích válek i vleklých sporů mezi Lucemburky byl hrad Čalovice, jak dokázaly archeologické nálezy, dobyt a pobořen natolik, že v r. 1417 se už o něm psalo jen jako o tvrzišti s pustým sídlem. Nakonec se nevyužívaný a chátrající čalonický hrad v 15. století ocitnul v majetku dalešického kláštera, kterému bezpečně patřil i v 16. století. Zrušením řádu v nastupující 2. polovině 2. tisíciletí už ale

Čalonice pojal okolní les a ruiny začaly zarůstat travou, náletovými dřevinami, stromy i keři a pomalu se v zapomnění sžívaly s všudy přítomnou volnou přírodou, než se ve finální fázi staly přirozeným krajinným rázem Pojihlaví. Až po více než půltisíciletí díky plánu zatopení údolí a s realizací výstavby vodního díla Dalešice v posledních desetiletích 20. století se o areálu hradní zříceniny Čalonice znovu začalo víc mluvit. V letech 1973-4 dokonce v čalonických sutinách náhorní roviny prováděli archeologové odborný sondážní průzkum celé lokality, který mimo cenných nálezů přinesl i další objevy k lepšímu poznání dějin dávno zapomenutého sídla. Výzkumem byly v areálu odhaleny základy věžovité stavby umístěné na nejvyšší terase s kameny čalonických hradebních zdí na severozápadu a pozůstatky menší zděné stavby, snad druhé věže v jihovýchodním konci. V současnosti jsou majitelem areálu zříceniny hradu Čalonice Lesy České republiky, ale protože se skromné pozůstatky zdíva i s rozsáhlými terénními nerovnostmi nacházejí přímo nad vlnami přečerpávací nádrže, vztahuje se na ně Vodní zákon, jehož dodržování hlídá správa Povodí Moravy.

Dnes v Čalonicích, místopisné části Dalešic, najdeme z hradu již jen památkově chráněné nevýrazné pozůstatky, izolované oddělené hlubokým příkopem, navíc schované v hustém lesním porostu skalnatého výběžku nad vodní hladinou přehradní zdrže.

Dosud zachované fragmenty čalonického areálu hradu, který měl ve své době již hodně pokročilý způsob vytápění obytných částí, působí dnes jen jako memento časů dávného osídlení. Ačkoliv je nyní areál zříceniny Čalonice s jeho relikty v torzální podobě všem příznivcům architektury i fandům profánních sídel celoročně volně přístupný, doporučit jej lze s ohledem na bezpečnost a zdraví jen těm nejvážnějším či nejodvážnějším zájemcům, a k tomu nejlépe

jen v ročních obdobích, kdy vegetace spí.

Zřícenina hradu Čalonice v datech

Konec 13. století - Rozsáhlou plošinu nad řekou Jihlavou využil rod vladků z Bukoviny

k výstavbě gotického hradu Čalonice.

1364-74 – Na hradě žil Sezema z Čalonic.

1392 - Novým majitelem čalonického hradu se stal Zikmund z Myslibořic.

Konec 14. století – Hrad v Čalonicích obývali páni ze Žerotic.

Přelom 14. a 15. století - V čase markraběcích válek i vleklých sporů mezi Lucemburky byl hrad Čalonice dobyt a pobořen.

1417 – O čalonickém hradě se psalo jako o tvrzišti s pustým sídlem.

15. století - Nevyužívaný a chátrající hrad v Čalonicích se ocitnul v majetku dalešického kláštera.

16. století – Vlastníkem zříceniny hradu Čalonice byl stále klášter v Dalešicích.

2. polovina 2. tisíciletí – Čalonické zříceniny se ujal okolní les, začala zarůstat travou, náletovými dřevinami, stromy i keři a v zapomnění se sžíla s volnou přírodou, než se stala přirozeným krajinným rázem Pojihlaví.

Poslední třetina 20. století – S plánem zatopení údolí řeky Jihlavy a se zrodem přehrady Dalešice se o areálu hradní zříceniny Čalonice znovu začalo mluvit.

1973-4 - V čalonických sutinách prováděli archeologové odborný sondážní průzkum celé lokality.

2020 - Areál zříceniny hradu Čalonice patří Lesům České republiky a vztahuje se na něj Vodní zákon.

Kresba: Karel Rivola

SOKOLOVÉ V DRUHÉ VLNĚ

Týden po hlavních prázdninách již začala naše T. J. Sokol Dalešice se svojí cvičební činností. Už v pondělí 7. 9. proběhlo první cvičení všestrannosti pro chlapce, které vede Jaroslav Zadražil, Aneta Macháčková a Tereza Palátová. V úterý 8. 9. se setkali předškoláci se svými cvičitelkami Evou Čtvrtníčkovou, Monikou Kosovou a Blankou Juránkovou. Hned po nich začala všestrannost pro dívky, které vede Věra Špačková a Ida Hamplová. Středa je den stolního tenisu, kdy se v rozmezí 16,00 - 18,00 vystřídají u pingpongových stolů žáci všech věkových kategorií s dorostenci a dospělými. Všechny má na starosti náš náčelník Oldřich Kos. Ve čtvrtek 10. 9. se rozeběhlo cvičení na míčích pro dorostenky a ženy pod taktovkou Moniky Kosové. Pátek je dnem kultury, protože se schází naši mladí divadelníci (divadlo DUDEK) s režijním vedením Magdy a Barbory Potůčkovými.

V sobotu je volno a v neděli navečer trénují florbal dorostenci a junioři se svým koučem Josefem Dufkem. V sobotu 3. října 2020 jsme ještě "v hodině dvanácté" stihli uspořádat Župní přebor v přespolním běhu. Na polních cestách a v lese byly barevnými fáborky vytyčeny čtyři různě dlouhé trasy. Předškolní děti běžely 300 m po fialové trase a vedl je samozřejmě předběžec. Mladší žákyně a žáci I. a II. mají modrou trasu o délce 1250 m. Starší žáci a žákyně III. spolu s žákyněmi IV. mají zelenou trať dlouhou 2000 m. Starší žáci IV. spolu s dorostenkami a ženami běží po žluté a napůl v polích a napůl v lese urazí celkem 3600 m. Oranžová trasa je nejdelší a má celkem 4900 m a tu musí zvládnout přihlášení muži. V té době už jsme ve vnitřních prostorách museli dodržovat protikovidová opatření tzn. nošení roušek, rozestupy atd. Ranní start byl za chladného počasí, dopoledne se ukázalo sluníčko a bylo krásně. Zrovna tak někteří naši závodníci dosáhli krásných výsledků. Už v kategorii předškolních dětí byl druhý Adam Eliáš a totéž místo vybojovala v mladších žákyních I. Leontýna Jířchová. V mladších žácích I. si bronz odnesl Jakub Eliáš a stříbrná byla v mladších žákyních II. Anna Edita Hamplová. Další bronzovou medaili obdrželi dorostenka Lucie Čtvrtníčková a její bratránek dorostenec David Čech.

V kategorii žen všechny překvapila svým výkonem Blanka Juránková, která ze šesti velmi kvalitních závodnic byla druhá! V nejtěžší kategorii, v kategorii mužů, byl stříbrný Oldřich Kos a odnesl si po zásluze soudek výborného dalešického piva.

Byla to naše poslední sportovní akce a všech 113 závodníků i nás pořadatelů si odneslo krásný zážitek a uspokojení s vydařeným závodem. Proč to byla poslední sportovní akce všichni dobře víme - během čtrnácti dnů se uzavřela všechna sportoviště a veškerá cvičení v sokolovně byla zakázána.

V této tíživé situaci nás napadlo, že si alespoň vylep-

šíme, upravíme a opravíme interiér naší sokolovny. Provedli jsme to z části brigádnicky a z části pomocí odborníků. Na našem zvelebování se tedy podílel i podlahář, sádkartónář a mistr elektrikář. Nejdříve jsme zcela vystěhovali naši klubovnu a místnost, kde byla půjčovna kostýmů. V půjčovně byla stržena stará podlaha a nahrazena novou. Byl snížen, zateplen a nově udělán strop ze sádkartónu včetně osvětlení LED světly místo původních zářivek. Místnost byla také vymalována a zakoupen nový koberec, nové židle, dlouhý stůl a skříň. Takže z původní půjčovny se stala krásná klubovna a schůzovní místnost i pro případné zájemce z naší Župy plk. Švece. Do původní klubovny, která byla v mnohem lepším stavu, se přestěhovala půjčovna kostýmů.

Tomu ovšem předcházelo jejich důkladné vytrídění a odstranění veteše, o kterou nebyl dlouhodobě zájem. Nyní je v půjčovně pořádek a snadno se nalezne kostým či rekvizita, kterou naše "půjčovatelka" Barbora Potůčková zrovna potřebuje.

Další důkladná inovace potkala jeviště. Staré a primitivní osvětlení bylo demontováno a nahrazeno zcela novým. Vše podle přání našich režisérů. Kromě jiného jsou zde i dva bodové reflektory a malý, ale velmi sofistikovaný ovládací pult.

Poslední úprava čekala přísálí. Kdo byl na hasičském plese, jistě si pamatuje, jak nám přetížené přísálové osvětlení neustále vyhazovalo hlavní jistič. Tato světla byla odstraněna a nahrazena zcela novými, mnohem výkonnějšími a úspornějšími LED svítidly. Díky jim všem, ať už laikům nebo odborným řemeslníkům, kteří se na těchto zásadních změnách v sokolovně podíleli.

Čím vás asi nepotěším, vážení spoluobčané, je fakt, že tradiční vánoční pohádka nebude. Máme vybrán scénář, jsou rozděleny a připisovány role, vymyšleny kostýmy, připraveny písničky i kulisy a začalo se i zkoušet. Bohužel jsme nemohli ze známých důvodů divadlo řádně nazkoušet. Pokud to situace dovolí, snad se naší, tentokrát značně netradiční divadelní hry, dočkáte v roce 2021.

Závěrem Vám chci popřát pevné zdraví, které si můžeme utužit pohybem na čerstvém vzduchu. Snad k nám bude paní Zima štědrá a umožní nám bruslit, sáňkovat a lyžovat.

Vše nejlepší do nového roku 2021 Vám přeje a se sokolským Nazdar se loučí

RNDr. Josef Potůček
starosta T.J. Sokol Dalešice

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLKA

Vánoční zamýšlení

Každý rok začínám tento svůj předvánoční textík veselou, optimistickou básničkou. Doba je ale taková, jaká je a mně, stejně jako asi mnohým z Vás, se nějak nechce opěvovat předvánoční čas a svátky radosti tak, jako by svět kolem nás byl stejný jako v minulosti. Proto si myslím, že letošní Vánoce budou patřit hlavně dětem. Děti ještě tolik rozumově nevnímají a neanalyzují situaci kolem sebe a chtějí svoje tradiční a ustálené předvánoční těšení. A tak pojďme alespoň na chvíli zavřít oči a přenést se do tohoto zatím ještě jednoduchého světa, kde největší strach je ten z mikulášských čertíků.

U nás ve školce je letos zapsaných 17 dětí, z toho 8 chlapců a 9 dívek. Čtyři žáčci jsou přespolní – ze Stropěšína, Slavetic a Rouchovan. Tři máme předškoláky (Jiří Juránek, Pavel Mička a Zuzana Oubrychtová). Do školky od září dochází opět dvouleté děti – je jich pět. Jsou ale moc šikovné a vyrovnají se starším kamarádům.

Pandemie koronaviru si vyžádala určité změny v naší práci i v organizaci školkového dne. Rodiče s dětmi nemohou do šatny, ale předávají nám je v zádveří. My každému změříme teplotu a děti si umyjí a dezinfikují ruce. Na tomto místě musím vyjádřit veliký dík rodičům, že dodržují všechna nastavená opatření, vzorně nosí roušky a hlavně neposílají do školky ani do školy děti, které jeví sebemenší známky jakéhokoliv onemocnění. Možná díky tomu (a teď Źukám na dřevo) je naše školka zatím jediná v okolí, která nemusela být od počátku roku nějaký čas v karanténě. Pravidelné mytí a dezinfekce se stala už tak samozřejmá, že pokud bychom náhodou před jídlem na ni zapomněli, děti nám samy připomenou. Myslím, že by zahanbily mnohé dospělé, které občas vídám v supermarketu.

Letošní rok bohužel nepřinesl žádné kulturní zážitky. To je nám moc líto, protože výlety do třebíčského divadla nebo návštěvy divadelníků ve škole byly vždy vítaným zpestřením všedních dnů pro děti ze školky i školáky. Snad se dočkáme v dalším roce. Zatím si

hrajeme malá divadélka ve třídě a děti si zkouší, že být herec není nic jednoduchého.

Také jsme od září opět zapojeni do sokolského projektu „Se Sokolem do života“. Děti podle svých možností a věku cvičí se Sokolíkem Pepíkem, snaží se o co nejpřesnější provádění cviků a celkově si zlepšují výkonnost. Snažíme se pobývat co nejvíce na zahrádce a vůbec na čerstvém vzduchu. Při vycházkách objevujeme okolí Dalešic, ale přece jen naši dvouletáčky ještě nedokáží ujít větší vzdálenost, takže slíbený výšlap k přehradě si schováme až na jaro, kdy jim snad nožičky ještě trochu povyrostou.

Moc jsme přemýšleli o organizaci letošních prosincových oslav. Nikdo cizí do školky nesmí a to platí i pro mikulášskou trojici. Zároveň jsme nechtěli, aby děti ze školky i ze školy o obávaný, ale také dlouho očekávaný zážitek přišly. Nakonec se osazenstvo našlo ve vlastních řadách. Děti Mikuláše (paní družinářku) a čertíky s andílky (pátáky z naší školy) pod rouškami vůbec nepoznaly. Celé mikulášské družině patří veliký dík a doufáme, že oni si vzpomínku na mladší léta také užili.

Co nás ještě čeká do konce roku? Oslava školkových Vánoc. Stromeček i adventní věnec nám již ve třídě svítí od začátku měsíce, dárečky se kupí v krabici a už netrpělivě čekají na úterý 22.prosince, kdy je nedočkavé ruce budou moci konečně rozbalit. Nechybí nám ani tradiční „prací“prskavky, z nichž první jsme zapálili za to, aby Ježíšek tu škaredou nemoc odnesl ze světa. Jen to cukroví od maminek nám letos k nadílce nezavoní, ani tradiční perníčky, jejichž plácání dětskýma ručkama by bylo přece jenom z hygienického hlediska riskantní. Myslím ale, že i přesto si všichni ve školce i škole nadílku užijeme, Ježíšek bude opět štědrý (což už mohu díky příspěvku OÚ na dárečky předem slíbit) a dětské šampaňské k přípitku zaperlí v pohárcích stejně blyštivě jako jiné roky.

Co Vám popřát na závěr? Marně si vzpomínám na už

zapomenutý slovenský seriál z mého dětství, kde ústřední motto bylo „vydržet“. A my to musíme také vydržet a vydržíme! S nadějí budeme vyhlížet rok 2021 a doufat, že přinese světlo do tmy, že přinese naději. A tu vám za všechny pracovníky a žáky MŠ a ZŠ Dalešice teď přeji nejvíce. Naději a hlavně hodně, hodně zdraví. Doufám s Vámi všemi, že moje povídání na ty příští Vánoce začne zase veselou básničkou a naší nejdůležitější starostí budou připálené vanilkové rohlíčky nebo nepadnoucí tričko od Ježíška.

Lada Čapounová
učitelka MŠ

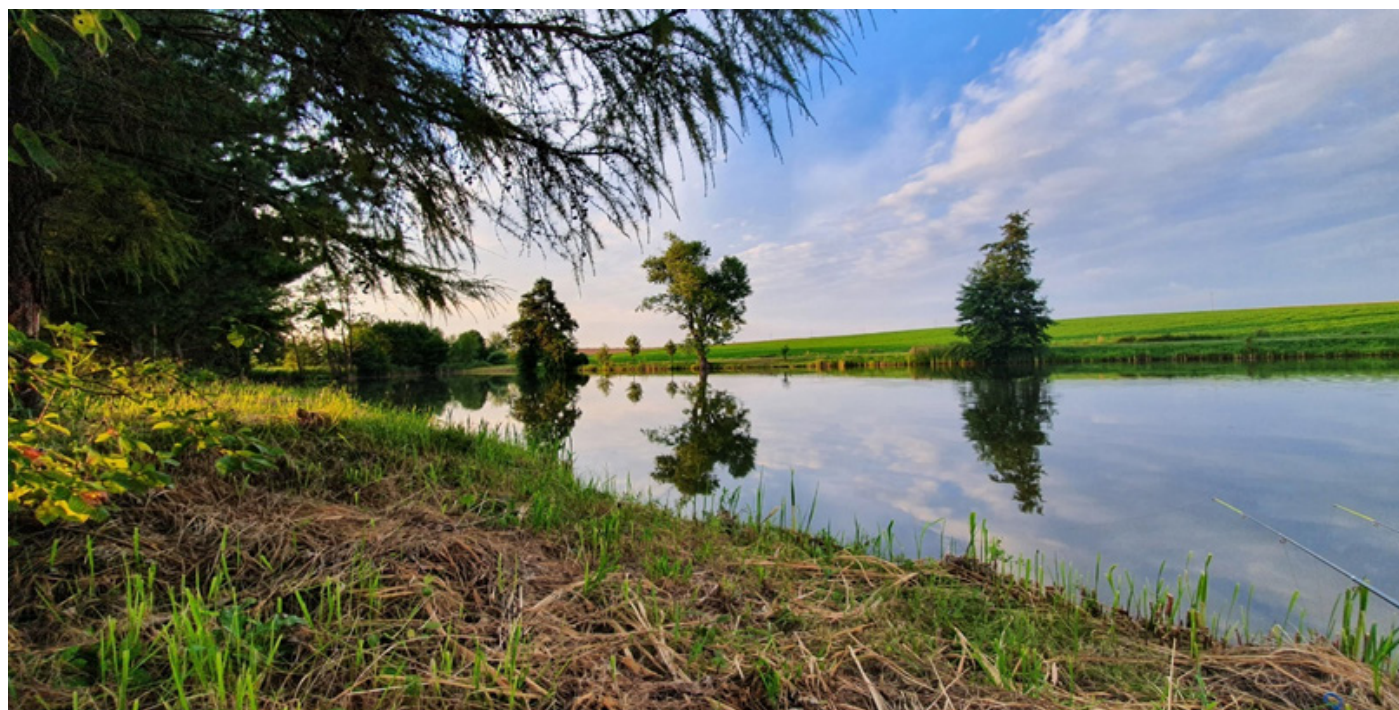

RYBÁŘI DALEŠICE, z.s.

Dalešický rybářský spolek v letošním roce tvoří 25 členů a hospodaří na propachtovaném rybníku Velký Pivovarský o rozloze cca 0,9 ha. Naše činnost je zaměřena na sportovní rybolov a údržbu tohoto rybníka a jeho okolí. Úspěšně spolupracujeme se státním rybářstvím Moravské Budějovice, od nichž jsme nakoupili ušlechtilé ryby na zarybnění. V letošním roce, vzhledem k deštivému počasí, bylo zapotřebí provádět častější sečení travního porostu. S tím se naši členové úspěšně vyrovnali a odpracovali 120 brigádnických hodin. Pokud si naši občané všimli, tak se v našem katastru vyskytuje bobr, který dokázal pod Pivovarským rybníkem vytvořit novou vodní plochu a na jižní straně blíže k přítoku rybníka (směrem k hlavní silnici) si vybudovat obrovskou noru, která zasahuje až do pole. Jelikož se jedná o kriticky ohrožený druh, tak podle zákona nelze s tímto druhem bez povolení žádným způsobem nakládat. To platí i pro likvidaci jejich hrází a hradů. Budeme jen doufat, aby škody na dřevinách byly co nejmenší. Na příští rok, ve spolupráci a domluvou s městysem, je v plánu výsadba nových dřevin, aby nahradila způsobené škody naším zvířecím „spoluobčanem“.

Závěrem Vám všem přejeme klidné a pohodové svátky vánoční a do nového roku hodně zdraví.

JČ

FARNOST DALEŠICE

Milí čtenáři,

na začátku prázdnin jsem napsal, že jsme snad z nejhoršího venku. Myslel jsem tím samozřejmě situaci ohledně šíření epidemie nemoci covid-19. Nakonec se ukázalo, že můj optimismus byl předčasný. Ale pojďme od začátku.

Letní dění vypadalo, jako by ani žádného jara nebylo. Omezení však mizela jen postupně, což se projevilo i při pouti v Dalešicích, která byla letos zredukována „jen“ na slavnostní mši svatou v neděli 28. června. Ještě týden před poutí v neděli 21. června bylo v kostele první svaté přijímání. Tuto svátost letos přijal jeden chlapec a jedna dívka z Dalešic.

V červenci proběhly bez problémů dva tábory ve Štítarech. Od 5. do 10. července pro děti s rodinami a od 26. července do 1. srpna pro menší děti. I když obavy z přísnějších hygienických opatření panovaly, tak (alespoň z mého pohledu) všechno proběhlo ještě víc v pohodě než v předchozích letech. Díky patří všem vedoucím, kuchařům a organizátorům.

Totéž musím říci o táboře v Orlických horách. Tentokrát byl termín posunut až na srpen

a to od neděle 9. do soboty 22. I tady patří velké poděkování všem, kteří se pro tuto akci ve svém volném čase naplno nasadili.

Od 24. do 26. srpna jsme ještě vyrazili na cyklopout' do Tasovic. Cyklopoutníci z Valče, Dalešic a okolí startovali v pondělí ráno od valečského kostela do Prosiměřic, kde bylo na faře domluvené ubytování. V úterý jsme navštívili rodiště sv. Klementa Maria Hofbauera – Tasovice. Na mši svatou došla také početná skupina autobusových poutníků. Po obědě jsme zavítali do nedalekého Znojma, konkrétně premonstrátského kláštera v Louce. Autobus s poutníky poté odjel zpět na Vysočinu, cyklopoutníci se vrátili do Prosiměřic na nocleh. Ve středu ráno nás čekal návrat domů. Vzhledem k velmi silnému protivětru byl dramatičtější, než jsme čekali, ale Bohu díky všichni dorazili v pořádku.

Ani během prázdnin však nezmizela nákaza koronaviru z naší země. Naopak, nemocných stále přibývalo. Proto začal školní rok v poněkud napjaté a nejisté situaci.

S ministranty jsme ještě v sobotu 19. září podnikli výpravu do údolí řeky Oslavy a poslední, co jsme ve farnosti stihli uskutečnit, byl odložený křest dospělého na slavnost sv. Václava 28. září. Byť pokřtěný JUDr. Martin Pavelka nepatří přímo do naší farnosti, byl to mimo jiné právě kostel v Dalešicích, který jej k tomuto důležitému kroku dovedl.

Drakiáda, florbalový turnaj, dívčí výprava, misijní jarmark a další akce, se už kvůli nouzovému stavu nemohli uskutečnit. Kostel se, stejně jako na jaře, vyprázdnil a komunikaci s farníky zachraňoval internet a tisk.

Tady chci poděkovat všem spolupracovníkům, kteří ochotně a obětavě roznášeli všem farníkům „papírové ohlášky“. Bez jejich pomoci by se tato aktivita uskutečnit nemohla.

Ted' na začátku prosince je už zase situace o něco příznivější, avšak na přehnaný optimismus je ještě velmi brzy. Na množící se dotazy, jak to bude s bohoslužbami o Vánocích, odpovídám jedním slovem: „Nevím“.

Jisté však je, že se neuskuteční tradiční „Živý betlém“ 25. prosince ve Valči, ani lednový „Tříkrálový koncert“. Na 99 % nebude moci být ani karneval v Koněšíně. Co se pravděpodobně uskuteční, je „Tříkrálová sbírka“, která by v Dalešicích a okolí měla proběhnout v pátek 8. ledna. Vše bude ještě upřesněno.

Začátky vánočních bohoslužeb a možnosti zpovídání sledujte na internetových stránkách farnosti <http://farnostvalec.cz/>. Vše záleží na tom, jak se budou nastavená opatření rozvolňovat, avšak může se stát, že naopak i zpřísnovat.

Proto chci všechny povzbudit, aby vytrvali v těchto těžkých časech. Každý mrak nakonec odejde, každá mlha zmizí a ukáže se slunce. A nebojte, to slunce je tam pořád.

Všem podporovatelům, příznivcům, spolupracovníkům, farníkům i občanům upřímně Pán Bůh zaplať za všechno. Přeji krásný a pokojný advent, požehnané Vánoce a všechno dobré do roku 2021.

Michal Seknička +

Ještě, tentokrát krátký, výhled na příští rok:

27. června (neděle) 2021

15. srpna (neděle) 2021

4. – 10. července 2021

18. – 24. července 2021

8. – 21. srpna 2021

23. – 25. srpna 2021

pout' Dalešice

pout' Stropěšín

tábor pro rodiny s dětmi ve Štítarech

tábor pro menší děti ve Štítarech

tábor v Orlických horách

cyklopout' do Kostelního Vydří

SDH DALEŠICE

Tento článek začnu půjčenou větou: „A zase po roce máme tu Vánoce“. Čas plný očekávání, nadějí a přání, aby se životy nás všech mohly vrátit no nudných normálů.

Jako všechno, i naši činnost ovlivnila letošní pandemie. Mohl bych Vám nyní vyjmenovat spousty věcí, které jsme nemohli. Toho máme všichni plné zuby, protože nic jiného neposloucháme. Takže se na druhou polovinu roku 2020 podívám s nadhledem – co že jsme to mohli a zvládli.

Na začátku července jsme měli plánovaný technický zásah v bývalém areálu JZD Dalešice. Nový majitel jednoho z objektů měl nahlášeno pálení kletí. Z důvodu sucha oslovil naši jednotku s prosbou o dozor nad ohništěm.

Místo našich oblíbených ČARODĚJNIC jsme letos, nejen pro děti, připravili LOUČENÍ S PRÁZDNINAMI, které se konalo 29. srpna v areálu Pohostinství STODOLA. Opět naše čarodějnice, převlečené v tento den za hasičky, připravily pro děti různé atrakce a disciplíny. Ale nejen ony. Touto akcí jsme chtěli všem přihlížejícím více přiblížit hasiče. Členové SDH vyjeli s TATROU a děti si mohly vyzkoušet stříkačku. Díky zálibám některých z nás a jejich ochotě bylo možné střílet z airsoftových zbraní. No a opravdovou tečkou tohoto dne byl příjezd HZS Hrotovice se zásahovým vozem. Nejenže se mohlo okouknout toto vozidlo, ale hlavně

s sebou přivezli pěnu. Tu nastříkali na trávník a nejen děti se začaly proměňovat v pěnové koule.

Další akcí pro děti byla STEZKA ODVAHY konaná 11. září. Tento večer si užily nejen děti, ale i my, co jsme se podíleli na chodu. Bylo skvělé vidět ty odvážné obličejky dětí, když stály ve frontě na start. Ale s postupující frontou se začaly objevovat malé obavy. Tato stezka neměla za účel děti strašit. Spíše v nich

najít jejich odvalu. Všechny to zvládly na výbornou. Po cestě je čekaly pohádkové bytosti, se kterými plnily úkoly, za které byly odměněny. Cesta končila u Malého rybníka, kde byl pro všechny připraven ohýnek, špekáček, odměna a hudební vystoupení našich kamarádů, pana Hohbergera a pana Tvrze.

Díky zastupitelstvu městyse, které vyhovělo naší žádosti a dalo nám k užívání prostřední část haly na hřišti, jsme mohli začít s rekonstrukcí tohoto objektu. Zastupitelstvo jsme o tento prostor požádali z důvodu umístění zázemí, techniky a tréninkového hřiště na jednom místě. Pro letošní rok se nám podařilo vybudovat základy, rozvody odpadů, vody a betonovou desku. Chtěl bych moc poděkovat všem, kteří nás při této akci podpořili svojí účastí, materiálně, zapůjčením strojů, schválením užívání a technickými radami.

Samozřejmě průběžně probíhá údržba a potřebné opravy techniky SDH Dalešice.

Pro příští rok bychom pro Vás chtěli připravit MASOPUST, ČARODĚJNICE a další akce, které nás napadnou, ale jen čas ukáže, co bude v našich silách. Bohužel už dnes Vám mohu říci, že tradiční HASIČSKÝ PLES se v roce 2021 konat nebude. Doufejme, že se podaří zajistit nějaké finanční prostředky a budeme moci pokračovat v rekonstrukci haly.

Chci poděkovat všem členům, nečlenům a podporovatelům našeho spolku za jejich čas, ochotu a námahu, kterou vložili do našich činností.

Rád bych Vám všem popřál krásné, klidné a ve zdraví strávené vánoční svátky a nový rok 2021 ať nám přinese lepší zítřky.

Radek Fiala
Starosta SDH

MYSLIVCI

Členskou základnu MS Dalešice tvoří 27 členů, z toho je jeden člen ve dvouleté zkušební době.

V letošním roce nás navždy opustili naši dva členové a to p. Paclík Jaroslav a p. Palásek František.

Tento rok byl specifický díky pandemii Covid-19, která měla vliv na veškerý myslivecký život, nemohly probíhat schůze, brigády, ani žádné jiné hromadné akce. V této nelehké době při dodržování všech vládních nařízení, jsme se věnovali zajišťování krmiva pro spárkatou, drobnou a bažantí zvěř, dále drobným opravám stávajících mysliveckých zařízení pro příkrmování a lov zvěře. Také jsme prováděli běžné opravy na Myslivně. Při těchto činnostech jsme odpracovali kolem 1400 brigádnických hodin.

Z důvodu pandemie Covid-19 se neuskutečnil každoroční poplatkový hon pro myslivce z Rakouska. Z tohoto důvodu jste ve voliérách našeho sdružení mohli vidět méně bažantů než v předešlých letech. O bažanty se starali členové sdružení vlastními silami.

Nedílnou součástí myslivosti je i lov zvěře, který probíhal většinou individuálně. Při těchto lovech bylo uloveno 40 divočáků, z toho 3 divočáci byli usmrceni strojem na aplikaci digestátu do půdy, dále 52 kusů srnčí zvěře, srnčí zvěř byla především lovena s one-

mocněním Papilomatóza, 3 ks zvěře jelen sika z toho 1 jelen a 1 laň byli sražení autobusem na silnici mezi obcí Slavětice a Dalešickou hrází, 29 lišek, 1 jezevec, 1 mýval severní a 3 kuny skalní.

Díky rozvolnění opatření, jsme jako každoročně mohli uspořádat letní oslavu narozenin členů našeho MS, spojenou s opékáním prasete. Akce se velice vydařila.

Při čtení těchto řádků, během vánočních svátků a celého zimního období, každý správný myslivec chodí s obilím a senem příkrmovat zvěř do krmelce.

Pokud i Vy budete chtít přilepšit zvěři něčím dobrým, tak rozhodně ne pečivem, nebo zbytky z kuchyně, ale jablka, mrkev, cukrovou řepu, ječmen nebo oves si zvířata v lese velice rády dají.

Chtěl bych popřát Všem myslivcům přízeň jejich patronů „Huberta a Diany“, a aby se nám v dalších letech vyhýbaly nešťastné události. Jedna taková událost se stala při honu na drobnou zvěř, tato událost je v šetření Policie ČR.

Všem přeji do nového roku hodně zdraví, štěstí, lásky a osobní pohody.

Ing. Klusáček Jan
hospodář MS Dalešice, zapsaný spolek

FOTOGALERIE

